

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets formål og indhold

Lovforslaget har til hovedformål at sikre, at elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter, der anlægges på dansk sokkelområde uden for søterritoriet, underkastes en tilladelsesordning. For rørledninger sikres i tilknytning hertil, at der sker en miljømæssig vurdering af disse anlæg. Derudover skal loven sikre, at der kan opkræves gebyr for myndighedsbehandlingen af disse anlæg, og at der tilvejebringes en klarere hjemmel for objektivt erstatningsansvar for skader forvoldt af disse anlæg. Lovforslaget omfatter transitrørledninger til transport af kulbrinter og rørledninger til Danmark til transport af udenlandsk producerede kulbrinter. Endvidere omfatter lovforslaget elkabler, der føres over dansk sokkelområde uden for søterritoriet med transit af el som formål, og elkabler, der føres til Danmark, og hvor formålet ligeledes er transit.

Lovforslaget tilsigter ikke - udover en præcisering - en ændring af gældende ret i forhold til transitrørledninger til transport af kulbrinter, som hidtil har været godkendt i henhold til havanlægsloven og bekendtgørelse nr. 141 af 13. marts 1974 om rørledningsanlæg på dansk kontinentalsokkelområde til transport af kulbrinter. Elkabler til transit er ikke reguleret af den nuværende lovgivning, og det foreslås derfor at underkaste disse kabler en tilladelsesordning og give mulighed for at fastsætte krav om betaling på tilsvarende måde, som det i dag er tilfældet for rørledninger til kulbrintetransport.

2. Gældende ret

Transitrørledninger, der anvendes til transport af kulbrinter over dansk kontinentalsokkel, samt rørledninger til transport af udenlandsk producerede kulbrinter til Danmark har hidtil været reguleret af en bekendtgørelse, der etablerede en tilladelsesordning for disse anlæg, samt af havanlægsloven. Betaling for myndighedsbehandlingen har været opkrævet med hjemmel i havanlægslovens § 14, jf. lov nr. 294 af 10. juni 1981. Der eksisterer ikke i dag på samme måde

nærmere regler for elkabler til transport af strøm i transit over dansk sokkelområde. Det er derfor nødvendigt at skabe den fornødne hjemmel til etablering af et tilladelsessystem og sikre betaling for myndighedsbehandlingen af elkabler. Det er ligeledes fundet hensigtsmæssigt at sikre den fornødne hjemmel til at opkræve betaling for myndighedernes udgifter til miljøkonsekvensvurdering (VVM-vurdering) af projekter vedrørende rørledninger i henhold til Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet). I overensstemmelse med disse regler er visse olie- og gasledninger, som nedlægges på havbunden på kontinentalsoklen, omfattet af direktivets krav om en VVM-vurdering. Det følger af reglerne om VVM-vurdering, at der ikke må gives tilladelse til sådanne projekter, før deres virkning på miljøet er belyst, og projektets påvirkning af miljøet har været forelagt offentligheden og miljømyndighederne.

3. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget er i overensstemmelse med Rådets direktiv 85/337 af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet). I overensstemmelse med direktivet skal rørledninger til transport af kulbrinter underkastes en VVM-behandling, såfremt de må antages at påvirke miljøet i væsentlig grad.

4. Forholdet til folkeretten

Ifølge artikel 79 i havretskonventionen af 1982, United Nations Convention on the Law of the Sea, der må anses for en kodificering af almindelig folkeretlig sædvane, er alle stater berettiget til at anlægge rørledninger og kabler over kontinentalsoklen. Dette hindrer imidlertid ikke, at sokkelstaten stiller krav til elkablers og rørledningers placering under hensyn til udforskning og udnyttelse af naturforekomster på soklen og muligheden for at kunne vedligeholde eksisterende kabler og rørledninger. Herudover kan der varetages miljømæssige hensyn for at forebygge, begrænse og kontrollere forurening fra rørledninger.